

Tak som sa zamyslel

..... nad podstatou a pravým významom slov, veľký, malý, bohatý a menej bohatý alebo chudobný. Zažil som totiž pred nedávnom niečo, čo ma primälo zahľbiť sa do významu týchto slov a to v spojitosti s postojom jednotlivých ľudí, ktorí žijú v našom okolí, ktorých možno denno-denne stretávame a vieme veľmi málo o nich. Nemusí to byť vždy iba negatívne posudzovanie, tak ako sme naučení resp. ako to vidáme od našich popredných politikov. Oni sú presvedčení, že ak oni sú pri moci, tak len oni majú pravdu a patent na rozum. Neuvedomujú si, že tých druhých, ktorí sú im partnermi, lebo i ich zvolili ľudia tejto krajiny, svojimi vyhláseniami označujú za primitívov, neschopných viesť krajinu.

Nie však toto je moja úvaha, mňa zaujali iné momenty, aj keď tie politické sa nedajú obchádzať, lebo sa nás bytostne dotýkajú a sú súčasťou nášho života či si to priznáme alebo nie.

Nové spoločenské zriadenie nám prinieslo, lepšie povedané znovu oživilo dve kategórie, týkajúce sa majetku jednotlivcov. Boháčov a chudákov, bohatstvo a chudobu, dokonca biedu. Silná stredná vrstva, ktorá tvorí základ, na takejto báze postavených spoločenských zriadení v štáte, je veľmi slabá, nemá vytvorené podmienky pre sebarealizáciu a najčastejšie sa prelína s veľkou skupinou chudobných. Tu nejde iba o označenie určitej skupiny ľudí, tu ide o možnosť prežitia, o možnosť realizovania sa, o možnosť získania pocitu potrebnosti pre, nie len svoje najbližšie okolie, ale celkovo v spoločnosti. Žijeme v dobe, kedy informovanosť je na vysokej úrovni a je dostupná k širokej skupine i tej jej najbiednejšej časti. Čiže správa sa šíria pomerne rýchlo a masmédiá ťahajú do nich tie najkrutejšie a najsurovejšie prípady. Je to z ich strany veľmi rafinované, lebo podmienené vytvárajú dojem u tých biediacich, že im predsa len nie je tak najhoršie ako tým vo vojnovom stave alebo po zemetrasení. Hodnotu bohatstva si každý jeden zo skupiny chudobných vie živo predstaviť. Opak však nie je pravdou, málokto si bohatý si pripustí, že by mohol raz žiť v biede, aj keď sa také prípady stávajú, nebývajú však pravidlom.

Tu sa pomaly dostávam k meritu môjho zamyslenia, ktoré je založené na skutočnej udalosti. Priamo sa týka i našej organizácii zdravotne postihnutých občanov s ochorením roztrúsená skleróza mozgo-miešna. Stretol som sa totiž z dvoma zástupcami strednej podnikateľskej vrstvy. Je pravdou, že biedu netrú, ale to, že prežívajú v primeranom štandarde, je podmienené nadmerným vypätím síl, otročenia, každý vo svojom obore, pri obetovaní voľného času, ktorý ukrajujú z rodinného života. Musia byť neustále v strehu, denne riskujú a naša legislatíva im šliapie neustále na päty svojou nestabilitou, novelizáciou ešte ani riadne nezverejnených zákonov. Sankcie však má naša exekutíva riadne pripravené, čím vytvára strašiaka najmä pre tých menších, ktorí nemajú prostriedky na ovplyvňovanie, toľko ak im ešte zástupcovia z bohatlickej vrstvy neplatia ani za výkon, ktoré si legitímne objednali a ktoré evidentne využili pre svoj prospech.

Keď som bol objednať perá a žetóny s emblémom nášho klubu, manželka Zelanáková z jednej reklamnej agentúry, hľadali cestu, ako by zákazku vybavili k čo najväčšej našej spokojnosti. Pri zúčtovaní prišli ešte na ďalšie „finty“, ktorými nám vytvorili celkovú cenu a mám dojem, že nieže nemali na nás žiaden zisk, ale asi ešte i prerobili. Ich ziskom asi bola spokojnosť a radosť ľudí, s ktorými súcitia, nemôžu im však priamo pomôcť, tak aspoň touto cestou im chcú priviesť trochu radosti do ubolených duší. Dnes už môžem s istotou potvrdiť, že sa im to dokonale podarilo a výber dvojfarebného pera mal obrovský úspech. Tú radosť i úspech tento dar mal i u ľudí, s ktorými sme sa podelili o našu radosť a aspoň malým darčekom sme sa im chceli zavďačiť za ich podporu. Verím, že i v ich srdciach zarezonuje ten dobrý pocit, ktorí sme prežili i my.

Druhý prípad má hlbšie korene, niekde pri vzniku videopásy s cvičením prvkov jogy. Vtedy sme mali doporučeného jedného človeka, ktorý sa zaoberal takouto prácou. Zrodilo sa jedno pekné, účelné a zmysluplné dielko. Prešlo asi osem rokov, sem tam sme sa náhodne stretli a boli to vždy srdečné zvitania. Po tých ôsmich rokoch mi jedného dňa zazvonil mobil a pán Gejdoš mi dal ponuku, pri ktorej mi zastal rozum. Nie z kvality ponuky, ale z ponúknuťej ceny realizácie prepisu spracovaného materiálu na DVD, ktoré v súčasnosti prudko nastupuje a mohol by sa získať ďalší nový počet záujemcov pomôcť si pri problémoch, ktoré so sebou nesie naše ochorenie. Nebudem rozoberať detaily transakcie, no v prvom rade ma potešil záujem nezainteresovaného človeka byť nápomocným. Pridal k tomu opäť „bezziskovosť“ a dokonca niečo navyše. Teraz nám zostáva veriť, že i nové vedenie zväzu sa novo zachová k tejto pozitívnej akcii. A ak by nie, pre nás to vôbec nie je žiadna trauma, tú sme zažili pred tým, teraz sme už skúsenejší a o našu radosť sa radi podelíme i s druhými a pritom nemusia ani byť s nášho „košiara“, tak ako to bolo v predošlom prípade. Veď pre nás je jedno komu robíme radosť, hlavne že ju chceme robiť, že sa nám to i podarí a nemusíme byť pritom ani finančne bohatí. Naše bohatstvo sa rozrastá práve prístupom takých ľudí, o ktorých som písal. A robili to nie preto, že raz možno niekto o nich niečo napíše. Veď oni ani nevedia, že my máme naše Kluboviny.

Robiť radosť nie je až taká ťažká vec, samozrejme pre ľudí, ktorí majú k tomu veľké a otvorené srdce. Žiaľ sú medzi nami i takí ľudia, ktorí aby sa zviditeľnili, vnášajú do kolektívu nepokoj, neistotu a rozvraty.

Prajem nám všetkým, aby sme vo svojom živote stretali iba takých ľudí, ktorí nám budú prinášať radosť a pokoj, nech už v živote sú na akomkoľvek poste.

Váš Tony

ZOKLE - / ZO borské
KLE bety/

Bolo nás trochu pomenej, lebo viacerí sa pôvodne chystali na rekondíciu v Malých Bieliciach, ale postupne sa z nej odhlasovali, ale ani ten termín začiatku konania zasadnutia viacerým nevyhovoval. Zato prišli niektorí až spod Vrátna a Malaciek. Pozdravy s priáním čo najmenších prejavov nášho ochorenia predseda tlmočil od manželov Zelenákových a pána Gejdoša. „Čo“ sú to zač, ste sa už dozvedeli z predošlej rubriky.

Ospravedlnenie z neúčasti sme už tradične dostali od Anky Kanevovej, Nadeždy, Magdušky Kútnej a Ivana. Vedieť o sebe dala aj Ivetka, no nepriazeň okolností jej zabránil v účasti na našom sedení. Taktiež to bolo i v prípade Lacinka a Titusa. Nevyšlo to ani Katke a Zuzke Milankovej či Andrejkovej? Vrábľankám pretrváva ešte výpomocná služba rodinným príslušníkom, ale sa veľmi tešia na rekondíciu v Dudinciach.

V ďalšom sme zhodnotili našu akciu Krok s SM, ktorá sa konala po prvýkrát na novom mieste v priestore Krajského osvetového strediska a v jeho okolí. Evka s Titusom si na nás pripravili rôzne súťaže v aktivite mozgovej i fyzickej. Dumali sme, hľadali sme, kráčali sme, ale hlavne sme sa fantasticky bavili. Prispeli k tomu všetci, ktorí sa akcie zúčastnili a bolo nás tam neúrekom, ba mali sme i návštevu z Trnavského klubu a páčilo sa im u nás, boli nie len vysoko aktívne, ale i príjemne prekvapené inou formou usporiadania a organizovania zasadnutia klubu. Milko Titusov nám pripravil originálne diplomy a tak to všetko malo i slávnostnejší ráz. Sladkého, slaného i tekutého bolo nadostač a to nie iba preto, že sme na mieste oslávili Ivetku, ale preto, že všetci sme sa tešili, že nám aj počasie dovolilo zahrať sa a pekne stráviť sobotné dopoludnie. Najmladší účastník Lukáško si po únavnej prechádzke trochu pospinkal a dokreslil príjemnú atmosféru. Predseda prisľúbil článok a fotografie do časopisu Nádej a fotky na našu webovú stránku.

Zhodnotili sme doterajšie prebývanie v priestoroch Klubu dôchodcov, kde ako som už v minulých číslach Klubovín písal nastali určité zmeny a pohyby. Predseda sa bol osobne poďakovať a súčasne rozlúčiť s pani vedúcou zariadenia a tiež s pani Homolovou z organizácie vozičkárov za zdieľanie spoločných priestorov a príkladnú spoluprácu.

Prebrali sme stav príprav na rekondičný pobyt v Malých Bieliciach, kde vedúcim našej skupiny bol schválený Jožko Hrubý. Predseda mu odovzdal ním spracované podkladové dokumenty, pre uľahčenie prác spojených s prípravou takejto akcie. Ostatné záležitosti predseda zaistil u vedúceho zariadenia, hlavne však stravovanie, ktoré môže byť zlomovým momentom. Nejasnosti sa vyskytli pri dohadovaní zabezpečenia raňajok, ktoré je ochotný zabezpečiť iba pri určitom počte účastníkov. A ten nám práve s už spomínaným odhlasovaním sa záujemcov dost' klesol. Všetko sa bude musieť doriešiť na tvári miesta, už za konkrétnych podmienok. Predseda upozornil na možnosti využitia opekania pri spoločných sedeniach. To už mal premyslené i Jožko.

I keď termín rekondície v Turčianskych Tepliciach je ešte dost' ďaleko, v tomto prostredí sú iné podmienky účtovania a preto sme upresňovali predošlý nahlásený záujem, aby mohol byť zaslaný do kúpeľov definitívny zoznam. Nakoniec zostalo 25 záujemcov, pre ktorých bude vystavená faktúra, ktorú treba uhradiť pred nástupom a definitívne zúčtovanie bude až po skončení rekondičného pobytu.

No a prišiel ten krásny moment, kedy sme si rozdali naše klubové tričká so znakom klubu, dvojfarebné perá a žetóny do nákupných vozíkov, samozrejme taktiež so znakom klubu. Radosť a spokojnosť bola veľká a každý ocenil i kvalitu darčiek. Predseda poznamenal, že perá a žetóny sa rozdávať vo väčšom počte preto, aby sme obdarili aspoň niekoľkých sponzorov a darcov 2 %. Nemáme ich však toľko, aby sme mohli rozdávať priehŕstiami, ale nič nebráni tomu, aby sme prípadne dali ešte dorobiť tieto veci na čas, keď začneme „otravovať“ potencionálnych darcov.

Aby sa predišlo šuškanďam a vnášaniu nepokoja do radov členov klubu, ktorí sú účastníkmi rekondičných pobytov a berú si so sebou sprievodcu, predseda predložil niekoľko návrhov na riešenie problému. Jednalo sa najmä o platenie poplatkov za sprievodcu – rodinného príslušníka, ktorý sa má starať a pomáhať postihnutému účastníkovi rekondičného pobytu, ale mal by mať spolucitenie i s ostatnými účastníkmi a ak to dovoľuje situácia, pomôcť i ostatným účastníkom pri tej, ktorej danej situácii a nie iba výhradne svojmu partnerovi a na ostatných sa iba pozerať ako sa trápia. Druhá vec boli osobní asistenti, ktorí sa nejakto v poslednom čase rozmohli. Rozprúdila sa živá diskusia a padali všelijaké návrhy, všetci v podstate súhlasili s návrhom predsedu (priznám sa úprimne, že všetky tie návrhy mi boli proti srsťi, lebo čiastočne negovali moje chápanie poslanie a ocenenie sprievodcov – rodinných príslušníkov). Našťastie si však vzala slovo Evka Tulinská, ktorá apelovala práve na pôvodnú myšlienku presadzovanú predsedom pri prvopočiatkoch konania našich prvých rekondičných pobytov a za ktorú bol v nemilosti čelných predstaviteľov zväzu. Tá myšlienka bola jednoduchá a prostá v tom, že mala oceniť celoročnú prácu rodinného príslušníka postihnutého och-

rením roztrúsenej sklerózy mozgo-miešnej, aby si aspoň trochu oddýchol od každodenných prác, aby sa i on odpútal od toho prostredia, v ktorom je celý ostatný čas. Dosť zložitá ekonomická situácia v spoločnosti nás bičuje, tak aspoň my by sme mohli byť zhovievaví sami ku sebe, najmä ak máme na to dostatok finančných prostriedkov. Padol taký protinázor, že nie všetci sa rovnakým dielom podieľajú na získaní finančných prostriedkov z 2 %. Predseda však oponoval, že nie sme organizáciou, ktorá zhodnocuje výsledky aktivity v tejto oblasti, lebo neexistujú na to objektívne kritériá a nie každý má rovnaké podmienky. Vážime si aktivitu každého nášho člena a to bez rozdielu či získal 200,- Sk alebo 20 000,- Sk či inú sumu. Podstatné je, že mal snahu, bol aktívny a záleží mu na našom klube. Lebo ak stratíme tento pocit, všetko ostatné naše snaženie bude zbytočné. (U niektorých členov to aj cítiť, ba dokonca dobrá atmosféra medzi nami ako by im prekážala a pokúšajú sa vnášať nepokoj či nervozitu. Verím, že sila nášho kolektívu takéto snahy bude už v zárodkoch eliminovať a budeme sa dištancovať od takýchto prípadov. Veď život nám prináša dosť problémov jednak s ochorením a jednak odsúvaním zdravotne postihnutých v spoločnosti na jej perifériu.) Čiže konečný verdikt ohľadne platenia účastníckych poplatkov bol schválený takto :

- sprievodca rodinný príslušník platí účastnícky poplatok tak ako účastník rekondičného pobytu zdravotne postihnutý na ochorenie roztrúsená skleróza mozgo-miešna, ak nie je členom klubu, navyše poplatok do výšky členského poplatku;

- sprievodca osobný asistent platí náklady na rekondičný pobyt v plnej výške

Vzhľadom k tomu, že už spoločne nebudeme do konania rekondície v Dudinciach, predseda informoval o stave príprav a taktiež o zmene majiteľa celého zariadenia. Veríme, že to nebude mať nedobrá dopad na možnosti stretávania sa v tomto zariadení do budúcnosti.

Prečítali sme si správy z internetu, veľa vtipov, žartov a smiechot od Sonky, Peťa spod Sitna či Marcela, ale nie všetky sa dajú publikovať, zvlášť dnes, keď sa tak nafukujú národnostné akoby problémy, lebo padajú politici sa chytajú aj slamky a umelo rozduchávajú vášne ľudí, ktorí sú ľahko zápalní v nacionálnych oblastiach. Mrzí ma, že médiá im v tom silne pomáhajú a pre našu Slovenskú republiku im robia medvediu službu.

Vyskúšajte – ochutnajte !

ZORE – ZOberské REcepty.

1 PL = jedna polievková lyžica

1 ČL = jedna čajová lyžička

1 Š = jedna šálka

Niekoľko rád od Lydky :

Ak robíte zemiakové placky, postrúhajte k zemiakom aj jablčko budú chutnejšie.

Ak chcete, aby boli pagáče chutnejšie, použite namiesto múky 100 g ovsených vločiek.

Ak odstraňujete šupky z rajčín neodhadzujte ich, ale odložte. Zídu sa vám napr. pri varení hovädzej polievky, ktorej dodajú peknú farbu.

Ak varíte vajička, pridajte do vody trochu octu. Ak na niektorom vajičku škrupina praskne jeho obsah nevytečie.

Ak si cesto na palacinky preležete do džbánku, môžete ho priamo nalievať na panvicu.

Pečená ryba so syrovou omáčkou

Potrebuje: 600 g očisteného kapra, soľ, citrón, 80 g masla, 100 g údeného syra, 2 žĺtky, 1 dl kyslej smotany

Ako na to:

Očistenú a vypitvanú rybu umyjeme, osušíme obrúskom, vyrežeme chrbtovú kosť, pokrájame na diely a osolíme. Ohňovzdornú misu potrieme maslom, poukladáme do nej pokrájanú rybu, polejeme rozpusteným maslom, pokvapkáme citrónom a dáme do vyhriatej rúry upiecť. Údený syr postrúhame, pridáme žĺtky a vymiešame.

Nakoniec primiešame smotanou a touto omáčkou polejeme nedopečenú rybu. Vložíme do rúry a dopečieme.

Rybací paprikáš

Potrebuje: 60 g oleja, 100 g cibule, 10 g mletej červenej papriky, 600 g rybacieho filé, soľ, 1 dl kyslej smotany, 30 g hladkej múky

Ako na to:

Na oleji zapeníme pokrúpanú cibuľu, pridáme mletú červenú papriku, filé pokrúpané na drobné kúsky, osolíme, podlejeme vodou a dusíme. Keď je filé mäkké, zahustíme ho zátrepkou so smotany a múky a spolu povaríme.

Podávame s haluškami alebo slanými rožkami.

ZOFT, ZOberské

FTipovisko

Muž mal už po krk stáleho komandovania od manželky, tak zašiel k psychiatrovi, aby mu pomohol. Psychiater mu poradil, ako si budovať sebavedomie a dal mu knihu o asertivite. Chlap ju v autobuse, cestou domov celú prečítal. Príde domov, vrazí do dverí, pristúpi k manželke, ukáže na ňu prstom a hovorí:

- Odteraz, chcem, aby si vedela, že JA som pán v tomto dome a MOJE slovo je zákon! Chcem, aby si mi teraz pripravila dobré jedlo, a keď ho zjem, očakávam bohatý dezert.

Po večeri mi pripravíš kúpeľ, aby som si mohol oddýchnuť. A po kúpeľi, hádaj, kto ma oblečie a učeše?

- Asi niekto z pohrebného ústavu - odvetí mu žena.

- *Tati, čo to tam robia tí dvaja psíci?*

- *To vieš, tá fenka nechce ísť domov, a ten psíček ju presvedčuje, aby predsa len išla, chápeš?*

- *Aha, to je ako s mamičkou, keby sa nedržala umývadla, tak by ju ujo poštár určite odniesol až na poštu!*

Výborný arabský vtíp

يبد مكا حء ارزولا سلجم سيئر سيئر بيئان موتكم لا دشار نب موتكم خيشلا ومسل ابحاص تاهيج وتل اذي فن ةرئاد تعرش ؁ عافدلا ريزو يبد دهع يلو موتكم لا دشار دمحم خيشلا ومسل لوا قيرفلا ةعباتم و رم أبو ةنيدم ةم ايفلثمتي ملعلا يفه عون نم عورشم مخصا ؁ ذي فن تب ةدبلل دادع الا يف يبن دمل اناري طلا اذه مسجم يلع عافدلا ريزو يبد دهع يلو موتكم لا دشار نب دمحم خيشلا ومسل علطاو . يلع لبع راطم ةرئاد سيئي موتكم لا دي عس نب دمحم خيشلا ومسل ضحب قاي سلا اذه يف هومس عم تساو قال م علا عورشم لا م ح لوح يلدي صفت حرش يلع عورشم لا لمع قيرف نم ؁ تارام الا نا ريطل لع الا سيئرلا يبدب ين دمل اناري طلا ةلم الكتم ةيتحت ةن ب م ةثي دح ةي ملع ان دم مضي س يذلا عو رشم لا م اسقاو قفارم و ةح اسم و اه ريغو ةي ح ايسو ةي مدخ قفارم و

Zastaví policajné auto pri rieke a vodič sa pýta kolegu :

"Dá sa tu niekde prejsť?"

"Jasné, hneď tuto!"

Auto zájde do rieky, len to žblnkne i s majákom ...

"To som blázon..." - krúti hlavou policajt. "Pred chvíľou tadeto išla kačica a bolo jej to po pás!"

Životné skúsenosti :

- Nemal som šťastie ani s jednou z mojich žien: prvá ma opustila a druhá nie.
- V živote každého človeka sú dva dobré roky, tieto sú potom vyryté na náhrobnom kameni.
- Neexistuje nič, čím by sa nedalo otvoriť pivo .
- Ako je možné, že chybné tel. číslo nie je nikdy obsadené?
- Ak muž otvorí žene dvere od auta, tak je nové buď auto alebo žena.
- Biblia učí miluj bližneho svojho. Kámasutra zase vysvetľuje ako.
- Kto sa ožení zistí, čo je šťastie, ale vtedy je už neskoro.
- Fajčenie skracaje tvoju cigaretu.

Vybraté z korešpondencie :

I pre budúcnosť naše dáta :

IČO 355 90 700

DIČ 2021479724

Bankové spojenie :

VÚB, a. s. pobočka Nitra,

č. ú. 77230162/0200

Nezabúdame

V mesiaci **september 2005**
slávia

Meniny :

Mária Bieliková, **Mária** Borbélyová, **Mária** Detková, **Mária** Kováčová, **Mária** Mikulášiková, **Mária** Šmigová, **Mária** Šútorová

Narodeniny :

Peter Paleček, Mária Bieliková, Stanislav Sopúch, Mária Šútorvá

Gratulujeme a prajeme veľa jasných dní prehriatych slnkom a láskou pri dobrom zdraví a vzájomnom porozumení.

Môžete nás kontaktovať i cez internet na klubových **email – adresách :**

suchan@ksmnr.sk

ksmnr@nr.psg.sk

a nájsť na webovej stránke :

www.ksmnr.sk

!!! Dovoľujeme si Vás všetkých pozvať na zasadnutie nášho klubu, ktoré sa uskutoční, dňa **12. septembra 2006 /utorok/ o 15.00 hodine** na **Fatranskej ulici v Nitre – Chrenovej III.**, na prízemí v zasadačke Krajského osvetového strediska.

Zoborské kluboviny zostavuje a vydáva Anton Suchan, predseda Klubu sclerosis multiplex Nitra, ako občasník Klubu sclerosis multiplex Nitra. Nepredajné, výhradne pre členov Klubu SM Nitra. Text neprešiel jazykovou úpravou. Príspevky zasielajte na adresu predsedu klubu, Anton Suchan, 949 11 Nitra, Novomeského 3/5 resp. cestou internetu, alebo telefonicky na čísla 037/773 22 99, 0904 547 106, 0915 841 006. Nevyžiadané príspevky nevraciamy. Uzávierka čísla 30.8.2006.